2) m. a) Pfeil Çabdar. im ÇKDr. — b) Lampe ebend. — c) N. einer Pflanze, Carthamus tinctorius (內質可) ebend. — d) N. einer anderen Pflanze, Crocus sativus (內質可) ebend. — e) N. pr. eines Brahmanen, des Vaters von Vararuki Katras. 2, 30. — 3) n. a) Gold Rágan. im ÇKDr. — b) Safran AK. 2, 6, 8, 25. H. an. 4, 42. Med. kh. 14. — c) die Blüthe von Carthamus tinctorius Med. kh. 14. (內刊可) [sic], 內刊可以以及其一个人的工作。

সমিছিল। (wie eben) f. 1) Flamme Çat. Br. 1, 9, 3, 2. R. 1, 49, 16. 2, 9, 44. — 2) N. einer Pflanze, Gloriosa superba, AK. 2, 4, 4, 6. H. an. 4, 43. Med. kh. 14. — 3) N. einer anderen Pflanze, Menispermum cordifolium, AK. 2, 4, 5, 2. Med. kh. 14.

म्रशिपुमूषा (श्रशि + पुमूषा) f. eine ausmerksame Pslege des heiligen Feuers M.2,248.

শ্বমিয়ালা (শ্বমি — ছালা ) n. Safran Riéan. im ÇKDn. — Vgl.শ্বমিয়িলি. শ্বমিয়াঘ (শ্বমি — ছাঘ) m. Nachtrag zu dem die Anlegung des heiligen Feuers betreffenden Theile der Taitt. Sand. Ind. St. II, 17.

अग्निश्ची (अग्नि + भ्री) adj. das Feuer besuchend: अग्निभियो म्हती विश्वकृष्ट्य या तेषमुप्रमर्व ईमेक् व्यम् हर. 3,26,5.

श्रीमुत् (श्रीम + स्तृत् von स्तृ) P.8,3,82. m. Agni verherrlichend; so heisst der 1ste Tag des Agnishtoma Âçv. Çn. 11,2, Mahlon. zu VS. 33, 1. ঘন্তিন বায়ুদীঘন ন্বার্থিনা गोसवेन বা। শ্পনিনিধিয়ুনিঘা বা সিব্নামিসুনাঘি বা।। M.11,74. MBH.13,531.539.

স্মান্ত্র (স্মান + स्तुन) m. N. pr. ein Sohn des Manu Kakshusha und der Naevala, Hariv. 72; vgl. স্মিত্রান 3.

श्रीप्रशिमें (श्रीप्र + स्ताम) P.8,3,82. m. 1) das Lob Agni's, eine bestimmte liturgische Handlung, welche einen Theil des Gjotishtoma bildet. Si. Einl. zu Air. Ba.: उद्योतिष्टामस्य सप्तसंस्थापेतस्याप्रिष्टाम उन्स्थाः वाउश्यितिरात्रश्चेत्पेताश्चतस्यः संस्थाः । तिस्मन्निय चतुष्ट्ये अप्रिष्टामः प्रकृतिः कृतस्यानुष्टियस्य तिस्मन्निप्रिष्टामे प्रत्यत्तश्चृत्येवापिर्ष्टवात् ॥ Âcv. Ça.5,20.6,11. VS.4—8. Av.9,9,2.11,9,7.12,4,3. (plur.) श्चिप्रिष्टामार्दिक्तम्खान् M.2,143. श्चिप्रिष्टामार्दिक्तम्खान् M.2,143. श्चिप्रिष्टामार्दिभिष्त्रीरिष्ट्रा R. 6,8,26. — 2) ein auf den Agnishtoma bezüglicher Mantra oder Kalpa, P.4,3,66, Vartt. 2.3. श्चिप्रिष्टामे भवा मन्ना अप्रिष्टामः । श्चिप्रशास्य व्याख्यानं कल्या अप्रिष्टामः । इतिष्टामः । श्विप्रशास्य व्याख्यानं कल्या अप्रिष्टामः ।

ষ্ঠান স্থান + হো P.8,3,97. 1) adj. am oder auf dem Feuer stehend.

– 2) m. a) der unter den 21 Jûpa beim Açvamedha dem Feuer zunächst stehende mittlere (11te) Jûpa Maulde. zu VS.24, 1. — b) eiserne Bratpfanne Trik.2,9,6. — 3) f. তুঁ die unter den 8 Ecken des Jûpa dem Feuer zugewandte Ecke Kâtj.6,3,17. zu VS.6,6. Çat. Ba.3,7,1,13.

স্মিয়ার (স্থান — स्वात von स्वद्) adj. vom Feuer gekostet, verzehrt; wie স্থানিব্যথ von den dem Feuer übergebenen Todten und sofort als Bezeichnung der Manen (पित्रः) gebraucht, R.V. 10,15,11. VS. 19,58—61. 21, 43. 24, 18. Çat. Ba. 2,6,1,6.7. 29. Erscheinen M. 3, 195. 199. als Kinder Mariki's und als Manen der Götter und Brahmanen; vgl. Harv. 954 (স্থানিকানা; so auch Çabdam. im ÇKDa.) und VP. 84. 239.

श्रामिस्कार् (श्राम + संस्कार्) m. die durch Feuer vollbrachte Ceremonie, die Verbrennung eines Verstorbenen M.5,69. Ragn.⁴? ४६: vgl. R. 6,8,26: श्रामिक्रोत्रेण संस्कार्मक्स्त्वं न च लप्स्पसे। স্থামিনকাছা (স্থামি -- संকাছা) adj. wie Feuer glänzend Çat. Ba.2,1,1,5.

স্থামিন্ন (স্থামি + ন্নিল) 1) adj. dem Feuer seinen Ursprung verdankend. — m. a) Lymphe H.620. — b) Name einer Pflanze = স্থায়েন্ত্ৰ-নুমা Rićan. im ÇKDn.

श्रमिसङ्ग्य (श्रमि + सङ्ग्य) m. wilde Taube Rasan. im ÇKDR.

श्रीमात्तिक (von श्रीम + सातिन्) adj. Agni sum Zeugen habend: चकार सप्यं रामेण - श्रीमात्तिकम् R.1,1,59.4,7,4. श्रीमात्तिकपूर्व च सप्यं तेन सङ्किरात् 6,82,108. Manav.92,21. श्रीमात्तिकमपीदा भती व्हि शर्णं स्त्रियाः Hir. I,191. मित्रमिमात्तिकम् R.3,75,35. वयस्या मे र्शीमात्तिकः 4,8,15. Die Ceremonie beim Schliessen eines solchen Freundschaftsbündnisses findet man beschrieben R.4,4,17.18.

श्रीमसार (श्रीम + सार) n. eine bes. Art Collyrium (रसाञ्चन) Raéan. im CKDn.

श्रीमिसिंक् (श्रीम + सिंक्) m. N. pr. der Vater des Iten schwarzen Våsudeva; s. d. folg. Art.

श्रामिंक्नन्दन (श्रामिंक् + नन्दन) m. der Sohn des Agnisima, der 7te schwarze Vasudeva, H.696.

শ্বমিদ্নন্দ (শ্বমি + দ্নন্দ) m. das Stillen des Feuers (durch Zauberei) Verz. d. B. H. 271.

म्रिग्निस्वात s. म्रिग्निषात.

न्निमिन् (न्निमिन् क्रिमिन्) m. N. pr. eines Mannes, Ind. St. I, 48. Weber, Lit. 77.

শ্বমিক্তর্ (স্বমি + জন্) adj. im Feuer geopfert (nach Manidu.) VS.38, 28. Vielleicht ist স্বমিক্তন: als nom. zu fassen.

श्रमिक्तित्र (श्रमि + केतिर्) adj. Agni opfernd oder Agni sum Opferer habend. So heissen die विश्वे देवा: Rv.10,66,8: श्रमिकेतार स्तुसा-पी श्रद्भको प्रेपा श्रम्तवर्त्तु वृत्रत्र्पे।

1. म्रिगिनें (म्रिगि + क्रीत्र) 1) m. a) Feueropfer, sowoni die Handlung selbst als das, was geopfert wird (रुविस्, रुट्य) Тык. 3,3,328. H. an. 4,237. Med. 5.248 (lies म्रिग्रिकोत्रोग्नि). — b) Feuer (wohl nur das geheiligte Feuer) Trik. H. an. Med. — 2) n. Pflege des heiligen Opferfeuers H. 836. – Trotz des häufigen Gebrauches dieses Wortes lässt sich das masc. nicht weiter belegen. In der Veda-Literatur bezeichnet श्रीमिक्। त्र n. eine bestimmte liturgische Handlung, welche z. B. Air. Br. 5, 26-34. besprochen wird: यथा येशी म्हासिकाने विषद्भि यथा यश: AV.10,3,22. म्र-ग्रिक्तित्रं चे श्रद्धा चे वषरारो व्रतं तर्पः 11,9,9. व्रात्य उद्देतेष्ठग्रिष्ठार्धिश्रते ऽग्रिकात्रे ऽतिधिर्गृहानागच्छेत् 15,12,1. Çat. Br. 2,2,4,7. 3,4,1. ≥,9.fgg. 4, 2, 14. 3, 2, 2, 7. Ban. Aa. Up. 4, 3, 1. स य इदमविद्वानियक्तित्रं बुक्तिति Ќнând. Up. 5, 24, 1.2. यस्याग्निकात्रमदर्शमेपार्णमासमचातुर्मास्यमनाग्रयणम-तिथिवर्जितं च Munp. Up. 1,2,3. Dieselbe Bedeutung hat स्रिमिकात्र wohl auch an den folgenden Stellen: दाराग्रिक्। त्रसंयागं कुरुते पः M.3, 171. म्र-ग्रिके्तरं च बुक्रयात् ४,25. न बालिशः । के्ता स्यादग्रिकेत्रस्य 11,36. ये ऽग्निकात्रम्पासते 11,42. MBn.3,4078. विर ष्ठमग्निकात्रेभ्या ब्राव्ह्मणस्य मुखे क्रतम् M.7,84. क्रवा चैवाग्रिकेात्राणि R. 1, 36, 9. नाग्रिकेात्राण्यऋ्यत 2, 41, 9. In der Bedeutung geheiligtes Feuer erscheint म्राप्रिकात्र an folg. St.: स्त्रों दारुपेदग्रिकात्रेण M.5,167. दारुपिलाग्रिकात्रेण स्त्रियम् Jàéx. 1, 89. श्रियक्तित्रेण संस्कार्मर्क्स्त्वं न च लप्स्यसे R.6,8,26. श्रियक्तित्रं समादाय